

O B S A H

I. O STATKY, VÍRU A SVOBODU (1620—1628)

- Generál B. de Marradas předkládá Pelhřimovským podmínky jejich kapitulace. — První posádka pelhřimovská vedená Marradasovým rytmistrem S. Dragem přepadla křivsoudovský statek Jindřicha Střely z Rokyc. — Účast pelhřimovské posádky v obléhání Tábora. — Pelhřimov ustanoven mustřplacem pro 1 000 knechtů E. de Eschaide. — Z mustřuňku Paradisových knechtů v Pelhřimově sešlo. — Potíže s ubytováním kompanií generála Paradisa. — Snaha Pelhřimovských zbavit se císařských posádek, ovšem marná . . . . . 5—16
- Hrozba nové posádky, vedené Jakubem Dampierrem, bratrem zemř. H. D. Dampierra. — Pelhřimov ustanoven za kvartýr lidu Jakuba Dampierra. — Joachym st. Špánovský a Albrecht Šebestyán z Léskovce jmenování komisaři kontribucí. — Marné snahy císaře zbavit Pelhřimov ubytování vojska a kontribucí. — Vojácká svévole pelhřimovské posádky. Šimonice vypáleny. — Pelhřimovské kvartýry rozšířeny o Řečici a Humpolec. — V Pelhřimově zůstává jen jedna kompanie. — Škody v Pelhřimově pobytem rejtharů Dampierrových. Požár v Pelhřimově . . . . . 17—32
- Generální pardon. — Ustavení prvních císařských rychtářů a hejtmanů v Pelhřimově. — První pelhřimovský císařský rychtář Jan Chrysostom Dráčovský. — Císařská komise pro vyšetření chování měst za povstání. — Vpádem Bethlena Gábora do Uher a na Moravu ohrožena i Jihlava a ovšem i pohraniční Pelhřimov. — Žaloba Dráčovského na chování Pelhřimova za rebelie. — Žalobný materiál Dráčovského. — Pelhřimovským zkonfiskován majetek . . . . . 33—48
- Usilování arcibiskupa Lohelia o navrácení Pelhřimova do majetku arcibiskupského. — Nový arcibiskup Arnošt z Harrachu pokračuje ve snahách Loheliových. — Snaha Pelhřimovských o obranu. — Císařův slib, že budou Pelhřimovským jejich privilegia potvrzena. — Česká komora nařizuje Násednickému odhadnout pelhřimovský majetek. — Harrachova replika na obranu Pelhřimovských. — Odpověď Pelhřimovských na Harrachovu repliku. — Odhad statků, vrácených arcibiskupství po konfiskaci . . . . . 49—64
- Nová oragnizace duchovní správy na Pelhřimovsku. — Nátlak světské moci na provedení reformace. — Odchod pelhřimovských měšťanů pro víru. — Reformační komise v Pelhřimově. — Arcibiskup Harrach se osobně účastní reformačního díla. Reformační dílo na Pelhřimovsku. — Osud posledních nekatolíků na Pelhřimovsku . . . . . 65—79
- Nová císařská posádka generála Pappenheima. — Rozmístění kompanií Pappenheimských. — Zmatky s přemístováním kompanií Pappenheimských. — Řádění Pappenheimských rejtharů na Řečicku. — Další odklad obdaňku do Bavorska. — Císař zakročuje proti řádění svých vojáků. — Valdštejn nařizuje Pappenheimským vyklidit Červenou Řečici a Nový Rychnov. — Jednání o definitivní obdaňk bavorských rejtharů. — Pelhřimov zbaven konečně Pappenheimských . . . . . 80—96
- Do města vložena posádka Marradasova a Delphinettiho. — Nesnáze s kompanií rytmistra Delphinettiho. — Delphinettiho kompanii mají vystřídat knechti Bechlerovi. — S úplným odvedením císařských posádek z Čech do Rakous si oddychlo konečně i Pelhřimovsko. — Pelhřimovem prochází celý nově verbovaný pluk Mikuláše Des Fours. — Pelhřimovem prochází Breinerův obristvachmeister Echczel . . . . . 97—108
- Cís. rychtář Dráčovský opouští Pelhřimov jako doznalý vrah Burjana Bramhouzského v Jindřichově Hradci. — Dráčovský nahrazen Leonhardem Kůrkou z Korkyně. — Zatímní suspense úřadu cís. rychtářů v Čechách. — Pelhřimov zbaven cís. resolucí na čas starostí s placením ko-

morního platu. — Pokračování sporu Nymburských s Pelhřimovskými o část komorního platu	109—120
Pelhřimov postižen ubytováním Collaltovského regimentu pod vedením Erazyma Lehnara. — Utrpení Hořepnických a Hornocerekvických Collaltovskými knechty. — Durchcugy dvou regimentů, Holštejnského a Breinerovského Pelhřimovskem. — Neoprávněné podezření Pelhřimovských, že na ně vojsko poslal jejich nejbližší sused, arcibiskup. — Po neslýchaném soužení Pelhřimov konečně zbaven Collaltovské kompanie. — Pelhřimovští žádají arcibiskupa o přímluvu u císaře, aby jim potvrdil jejich privilegia. — Arcibiskup vyhovuje jejich žádosti a tím se zříká svých nároků na Pelhřimov. — Císař konečně Pelhřimovským jejich privilegia potvrdil	121—134
II. DO KONCE TŘICETILETÉ VÁLKY (1628—1650)	
Pelhřimovské panství po navrácení pozemkového majetku měšťanům. — Nároky Nymburských. — Obrana Pelhřimovských. Další dluhy Pelhřimovských. — Pátrání po nekatolických knihách. P. Chanovský. — Jan Řečický jmenován královským rychtářem. — Dluh althannovský. — Vojenská vydání, škody i náklady. — Pelhřimovští se odhodlávají vrátit dlužné úpisy císaře Matyáše	135—152
Saský vpád pod vojevůdcem Janem Jiřím von Arnim. — Řečicko za vpádu saského. — Náklady na vojnu po pádu Prahy a kapitulaci Chebu a Lokte. — Smrt krále Gustava Adolfa a švédské vítězství nad Albrechtem z Valdštejna. — Řádění vojáků pluku Florentského v Pelhřimově. — Odhodlání Pelhřimovských odprodat část panství na úhradu kontribucí. — Císař konečně svoluje k odprodeji. — Bilance vojenských kontribucí a další těžká břemena. — Tíseň Pelhřimovských i arcibiskupova se zimními kvartýry. — Zavraždění Valdštejnovo a jeho následky pro další vedení války	153—173
Porážkou u Nördling Švédové donuceni vyklidit Čechy. — Tíživé kontribuce. — Pelhřimovští donuceni nouzí k odprodeji pražského domu. — Císařským moratoriem Pelhřimov aspoň na čas zachráněn před věřiteli. — Smrt Jana Řečického. Nástupcem se stává Václav Širůček. — Vládní akce proti přehmatům císařských rychtářů. — Nezdar vládní akce s opatřením ovsa na Pelhřimovsku. — Spor s panem Karlem Vilémem z Říčan. — Snaha Pelhřimovských o vrácení chvojnovské fary. — Spor s arcibiskupem o chvojnovskou faru. — Církevní poměry na Pelhřimovsku a Řečicku. — Císař Ferdinand III. propouští královským městům polovinu odúmrtí	174—199
Válka se opět blíží k hranicím Českého království. — Banér vpadl do Čech. — Strach z dvojího nepřítele: švédských i císařských vojsk. — Řádění vojsk nepřátelských i přátelských. — Starosti Milíčovského o salvagardie. — Mor v Pelhřimově. Smrt primasa D. Samka. — Obrist Gall v Pelhřimově se nejen ubytoval, ale i zašancoval	200—212
Suplikce Milíčovského za ochranu statků arcibiskupských. — Akce válečné se koncentrují v horním Posázaví. — Oheň v Červené Řečici. — Těžké starosti Milíčovského ve vyhořelé Řečici. — Nový Rychnov a okolní vsi vyloupeny od Bechampsových vojáků. — Exekuce na řečického hejtmana. — Úleva poskytnutá císařem Řečici a Rychnovu. — Mor v Řečici. — Harrachův protest proti nemilosrdným kontribucím	213—230
Žebrácký mustruňk pelhřimovské posádky. — Následky bitvy u Breitenfeldu. Čtyři regimenty na zimu v Pelhřimově. — Nová porážka císařských u Svídnice a postup Švédů. — Pohyby vojsk a strach z nich. — Nepříjemnost s Landštejnskými. — Švédské vojsko vyplenilo Čáslav a Ledec a přepadlo Pelhřimov. — Ještě nová daň postihla vydrancované město	231—245
Pelhřimovsko přeplněno vojskem stále se střídajících regimentů. — Neoprávněné ubytování regimentu Hundtova v Pelhřimově. — Stesky hejtmana řečického do nespravedlivých nároků vojenských. — Řečicko a Rychnovsko na zimu zproštěno ubytování vojsk. — V Pelhřimově přezimuje nejvyšší Meiter se 4 kompaniemi. — Memoriál Milíčovského císaři	246—257
Bitva u Jankova. Hatzfeld zajat, generál Götz padl. — Pelhřimov po pět dní Torstenssonovým hlavním stanem. — Pelhřimov i Řečice vyloupeny	

od Švédů. — Řádění Švédů po vsích. — Po Lipnici i Jihlava padla do rukou švédských. — Těžké kontribuce. Švédové nutí sedláky do roboty. — Císařská armáda von Lüttichova řadí v Pelhřimově. — Drobná válka mezi Švédy a císařskými. — Stížnosti na řádění císařských vojsk. Císařova resoluce. — Pádem Lipnice a vypuzením Švédů se kraji ulevilo	259—277
Požár Pelhřimova. Zkáza celého města. — Vyhořelým Pelhřimovem prochází armáda Montecucculioho. — Žádost Pelhřimovských za ušetření před ubytováním vojska a kontribucí. — Zubožené Řečicko. Suplikace Harrachova císaři. — Do Pelhřimova vložen pluk Löwensteinův	278—287
Osud Vyskytné za obléhání Jihlavy. — Loupeživé výpady Švédů z Jihlavy do okolí. — Kapitulace Chebu. — Pavel Pravlovský zajat a do Jihlavy odveden. — Nová Cerekev od Švédů přepadena. — Smrt Oesterlingova a pád Jihlavy	288—299
Trápení s dvojími kontribucemi, vymáhanými od císařských i od Švédů. — Tábor na 5 dní v rukou švédských. — Konec Třicetileté války i pro Pelhřimovsko	300—303
Doslov o pramenech	305
Obrazové přílohy	